

Arrest

nr. 194 515 van 30 oktober 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 29 mei 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 april 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 augustus 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 september 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat X *loco* advocaat X en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U beweert over de Somalische nationaliteit te beschikken, geboren te zijn in Mara Cadde en de laatste decennia in Abdo-Dibile gewoond te hebben, beiden in het Afgoye-district, provincie Lower-Shabelle. U bent lid van de Wadanclan, onderdeel van de Hawiye-clanfamilie. In 2011 verliest uw familie veel door de droogte, in 2015 besluiten uw zonen X en X, die dan een khat-handel hebben op de markt in Afgoye, dat u bij hen een theehuis kan beginnen om inkomsten te genereren. Onder jullie klanten zijn veel militairen, deze kunnen later betalen en hun rekeningen worden bijgehouden.

Wanneer u daar werkt worden uw zonen verschillende malen telefonisch bedreigd omdat ze handelen in drugs. Op een dag wordt het theehuis beschoten. De dag erna wilt u vlees halen in het kraam van uw buren op de markt en ziet u hoe uw zonen beschoten worden, u wordt aan de kant geduwd en zo gered.

U blijft een maand om te rouwen en om het geld dat u te goed heeft van de militairen te innen. Uw dochter X, uw zoon X en uw huidige echtgenoot X helpen u vanaf dat moment omdat u niet kan lezen of schrijven. U krijgt het voorstel om met vaste klanten naar Mogadishu te reizen, ze moeten echter hun wagen laten herstellen, en u kookt voor hen. Een van die mannen vertelt u dat het theehuis in de gaten gehouden wordt. Uw theehuis wordt een tweede maal aangevallen die dag. Een nichtje van u raakt hierbij gewond in de schouder en de kogel gaat rakelings langs uw oor. Iedereen vlucht en u raakt uw familie kwijt. U vlucht via Mogadishu en verlaat Somalië in april 2016, u reist per vliegtuig via onbekende landen naar België, alwaar u op 6 april 2016 binnenkomt en op 8 april 2016 asiel aanvraagt.

U dient een medisch certificaat in van dokter Denef (dd. 21 maart 2017) van het Centre hospitalier universitaire de Liège - service de gynécologie-obstétrique.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS p.3) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

*Uit de manier waarop u antwoordt, blijkt duidelijk een **beperkte ingestudeerde kennis eerder dan een kennis die betrekking heeft op uw eigen leefwereld**. U gaat zelf over tot stellingen die dit lijken te bevestigen, zo heeft u het over "informatie opslagen" (CGVS p. 19) of stelt u bij een vraag over afstand "maar ik had niet gedacht dat u het zou vragen" (CGVS p. 7), iets wat toch wijst in de richting van een ingestuurde kennis. Bovendien blijkt u verschillende feiten na de pauze wel te kennen of aan te passen, zoals de namen van de laatste districtsvoorzitters (CGVS p.18). Iets wat dit vermoeden nog versterkt. **Echter, uw socio-politieke kennis is over het algemeen ondermaats te noemen. Het CGVS benadrukt dan ook dat u bijna 65 jaar lang in dezelfde omgeving woont, maar amper iets kan vertellen over de gebeurtenissen in uw eigen regio.** Nochtans blijkt u **veelvuldige banden te hebben met Afgoye**. U bevestigt dat u op wandelafstand van Afgoye woont (CGVS p. 5), uit de COI blijkt dat Abdo-Dibile amper 8 km van Afgoye-stad ligt. Zo gaan uw kinderen er naar school de afgelopen jaren (CGVS p. 16), werkt u er zelf in uw theehuisje in het laatste jaar voor uw vertrek (CGVS p. 13, p. 19), hebben uw zonen er de afgelopen jaren een khat-handel (CGVS p. 9) en verkochten ze er al altijd granen op de markt, iets wat u overigens zelf ook soms gedaan heeft in de voorgaande jaren (GVS p.6, p. 9). Voor uw gezondheid en die van uw kinderen en dieren gaat u naar de apotheek in de stad (CGVS p. 25). Uw overleven hangt dus af van de stad Afgoye, u zou dus moeten weten wat daar gebeurt want dat heeft een rechtstreekse invloed op uw bestaan én dat van uw familie.*

Echter, zelfs op de meest elementaire vragen kan u niet antwoorden, zo gaat u een antwoord over krijgsheren in uw eigen regio uit de weg door te stellen dat u maar van de velden komt (CGVS p. 12). U kan het niet hebben over ngo's of hulporganisaties in uw regio (CGVS p. 9). Uw eigen gezinssituatie is uitzonderlijk te noemen, u beweert op late leeftijd moeder geworden te zijn (CGVS p. 14), echter u kan dit niet concreet linken aan een bestaan in Abdo Dibile, u blijft zelfs hierover uitermate vaag. Hieruit blijkt

duidelijk dat u geen persoonlijke band heeft met de regio rond Afgoye; “U kent geen organisaties en amper hospitalen, u heeft daar vier kinderen opgevoed, u heeft kleinkinderen én u kreeg als 50jarige nog een dochter, uitzonderlijke situatie toch, dus vertel eens? Wij in Somalië bevallen gewoon thuis, we gaan nooit naar de artsen, een Somalische vrouw komt langs en trekt eruit (CGVS p. 25”. Zo stelt u ook voor de pauze dat u de Islamitische Rechtbanken niet kent omdat jullie van het platteland komen (CGVS pp. 17-18), terwijl u bij confrontatie stelt dat ze “niet geleid werden door de Roobow, die, die vervloekte man, hoe heet hij weer?” (CGVS p. 24). U weet dan ook niet dat Inda Cadde, de leider is van de Islamitische Rechtbanken in uw eigen regio (zie COI administratief dossier), volgens u is hij een krijgsheer van de Habr Gedir in “Mogadishu, daar en zo” (CGVS p. 18). Wanneer u gevraagd wordt wie na Siad Barre de macht heeft in uw regio houdt u het op “Soms was er een man genaamd Irfu, dat hoorde ik”, wanneer u gevraagd wordt wie hij is, houdt u het op “een Somalische man, nationaliteit Somalisch” (CGVS p. 17). U weet dat er in 2011 een droogte geweest is, maar u weet niet wie er op dat moment de macht heeft (CGVS p. 10), u houdt het op “steeds een ander”. U weet niet wanneer Al Shabab de volledige macht in Afgoye gehad heeft (CGVS p. 12). U stelt dat de Ethiopische troepen in uw regio kwamen om tegen Al Shabab te strijden (CGVS p. 18), nochtans komt Ethiopië op dat moment tussen in Somalië om de Islamitische Rechtbanken te bestrijden (zie COI administratief dossier). Over een aanwezigheid van buitenlandse troepen in Afgoye stelt u eerst dat er geen zijn (CGVS p. 17) en houdt u het later op misschien (CGVS p. 21), naast het uitermate vage karakter van dit antwoord, gebruikt u het opmerkelijke excuus dat u niet in Afgoye zelf woont, nochtans heeft u er een theehuis waar militairen vaste én goed gekende klanten zijn (CGVS pp. 15-16, p. 21). U stelt hierop dat ze over dergelijke zaken niet mogen praten, maar een buitenlandse aanwezigheid is natuurlijk ook gemakkelijk op te merken voor iemand die dagelijks op en afreist (CGVS p. 21). Nochtans heeft AMISOM al jaren een aanwezigheid in Afgoye (zie COI administratief dossier). Echter, wanneer het u letterlijk gevraagd wordt (CGVS pp. 25-26), valt het u plots wel te binnen dat AMISOM militairen zijn, wanneer u gevraagd wordt dit uit te leggen, houdt u het echter op “gewoon troepen worden gebracht, ze heten AMISOM” (CGVS p. 26). **Hieruit blijkt alweer dat u enkel over een beperkte en vooral van uw eigen leefwereld losgekoppelde kennis beschikt.**

Vaak antwoordt u met algemeenheden of vaagheden terwijl u specifieke vragen gesteld worden. Wanneer u gevraagd wordt of het leger ooit in uw dorp Abdo Dibile geweest is houdt u het op “Ja, ze komen wel eens, zij komen, dan komen de andere, ze beschieten elkaar, wij zijn in het midden, wij zitten midden in hen, die groep wilt al shabab uitroeien en de andere groep wil wraak op hen”, u wordt gevraagd of het dan zware gevechten zijn en u stelt van wel, maar blijkt meteen dat u het enkel over “verdwaalde” kogels heeft en dat voor u “alles mogelijk is” (CGVS p. 13). Dit alles is van een dergelijk algemene natuur dat het geen band met het dorp aantoont. U wordt er dan op gewezen dat in deze situatie het natuurlijk wel belangrijk is om te weten wie de macht heeft in Afgoye, maar u stelt dat u zich enkel de laatste kan herinneren en dat dit het is (CGVS p. 13). Ook hier kan u dus amper iets zeggen over uw eigen leefwereld. Zo stelt u ook dat Al Shabab altijd kan toeslaan en mensen vermoorden, dat er altijd zaken gebeuren, dat er altijd mensen doodgaan of dat mensen wel vermoord worden door een verdwaalde kogel (CGVS pp. 19-20). Ook gebeurtenissen die verband houden met uw eigen omgeving, zoals het checkpoint in Abdo-Dibile waar het CGVS informatie over heeft (zie administratief dossier), kent u niet (CGVS p. 12) of u probeert concrete vragen hieromtrent te omzeilen door vage antwoorden te geven (CGVS p. 19). Nochtans beweert u zelf met openbaar vervoer op en af gereisd te zijn, in 2015, tussen Abdo-Dibile en Afgoye (CGVS p. 7) en waren toen, in Adbo-Dibile, twee zware incidenten met een busje aan een checkpoint. Wanneer u hier mee geconfronteerd wordt (CGVS p. 20), kan u geen verklaring geven. Tevens, wanneer u naar aanslagen op de markt waar u werkt wordt gevraagd, komt u alweer met een erg algemeen antwoord, “gewoon een aanslag, er wordt een handgranaat gegooid naar de militairen, zo’n ding” (CGVS p. 21). Ook over de overstromingen in uw eigen district gaat u over tot dergelijke verklaringen, u stelt eerst dat er “op dit moment” geen overstromingen zijn, om dan te zeggen “een tijdje terug wel” wanneer u gevraagd wordt wanneer dat dan wel was stelt u “is gewoon een periode dat hij [de rivier] overvol is”, er wordt u gevraagd of u zich een zware overstroming kan herinneren, waarop u antwoordt dat het niet aan de kant van Afgoye was, maar “meer andere”, u kan echter niet specificeren waar buiten “in andere plaatsen”. U wordt gewezen op de overstromingen van 2013, 2014 en 2015 in uw eigen district, waarop u de vraag terugkaatst door de vragen of het gaat om wateroverlast of een overstroming. U wordt er op gewezen dat u het moet uitleggen, maar u stelt gewoon dat u het niet gezien heeft of het zich niet herinnert (CGVS pp. 24-25).

Ook betrekkingen op uw eigen leven en uw eigen familie, die vaak op en af gaat tussen Abdo-Dibile en Afgoye, en de gebeurtenissen kan u niet maken. Wanneer u gevraagd wordt of het soms te gevaarlijk is om naar Afgoye af te reizen, houdt u het eerst op het vage feit dat Al Shabab er altijd was, dan stelt u dat er “altijd wel iets gebeurd”. U krijgt nog een kans, maar u stelt enkel dat het soms “mogelijk” is en u verwijst naar de gevechten van Siad Barre, wanneer de militairen volgens u op de weg zijn (CGVS p. 9). Het regime van Siad Barre is echter begin jaren '90 (zie COI administratief dossier) gevallen en het is

dan ook erg vreemd dat u geen recentere voorbeelden kan aanhalen. Zo heeft u het over Kabo Kutukade als leider van Al Shabab (CGVS p. 17) wanneer u gevraagd wordt naar troepen in uw eigen regio. Nochtans blijkt uit de COI dat deze de Al Shabab-leider van de noordelijke regio's zoals Galgaduud is, iets waar uw eigen district alvast niet toe behoort. Wanneer u hier op gewezen wordt, stelt u slechts dat u het over leiders in het algemeen heeft en herhaalt u de protection officer door te stellen dat hij "in het noorden of zo is" (CGVS p. 24). U stelt dat er een leider van Afgoye vermoord is in de stad en één in de plaats Bulalow. Echter, u kan geen periode geven, u krijgt verschillende malen de kans, maar u stelt dat u geen exacte periodes kent, of geen namen kan onthouden (CGVS p. 19). Nochtans geeft u zelf drie namen van personen die volgens u de meest recente districtscommissarissen zijn (CGVS p.8, p. 18). Hieruit blijkt dat u wel degelijk namen kan onthouden. U herinnert zich de moord op Ali Addow in 2015 (zie COI administratief dossier) echter niet (CGVS p. 20). U bent niet op de hoogte van de recente clanconflicten wanneer de vraag u gesteld wordt, u stelt dat er enkel problemen zijn met Al Shabab en u bevestigt dat de clans nu vredevol samenleven (CGVS p. 19). Echter, wanneer de protection officer u confronteert met het feit dat sinds 2013 de clans Biyomaal en Habr Gedir vaak in conflict komen en dat zelfs de Hawiye-clans onderling vechten in de periode dat u vaak in Afgoye komt (zie COI administratief dossier), stelt u plots dat het wel zo is en dat de Biyomaal en de Habr Gedir inderdaad niet lang geleden gevochten hebben. Wanneer u er op gewezen wordt dat u de protection officer gewoon herhaalt, stelt u "ik ben al een jaar hier inmiddels" (CGVS p. 20), hieruit blijkt duidelijk dat u de gang van het gehoor probeert te manipuleren en aan uw verantwoordelijkheid wil ontkomen.

Uit dit alles blijkt duidelijk dat u geen specifieke antwoorden kan geven, maar enkel over een erg algemene situatie kan spreken, iets wat geenszins een directe band met het dorp Abdo Dibile in het Afgoye-district aantoonst. Echter, u blijkt wel intellectueel in staat om zich een gans gehoor lang te verantwoorden voor uw gebrekkige kennis. Zo vervalt u in een procedé van het uitspelen van uw leeftijd telkenmale u niet weet te antwoorden. U stelt dat u een bejaarde vrouw bent (CGVS p; 10), u gaat zelfs zo ver door op een bepaald moment te poneren dat u zich zelfs uw kinderen niet kan herinneren (CGVS p. 13). Dit, terwijl u meteen erna hun namen blijkt te kunnen geven (CGVS pp. 13-14) en later wel over de vermeende gebeurtenissen omtrent uw kinderen blijkt te kunnen vertellen (CGVS pp. 15-16). U wordt gevraagd of u hier omtrent naar de dokter geweest bent in België maar u stelt van niet (CGVS p. 13). Het CGVS kan er dus van uit gaan dat u geen geheugenproblemen heeft. Echter blijft u uw leeftijd inroepen; "Ik kan ook niet alles onthouden, gezien mijn leeftijd, ik ben maar een oudere vrouw. (CGVS p. 20)" en "Ik hoop dat u mij erkent, gezien mijn situatie en mijn leeftijd dat u mij kan steunen. (CGVS p. 26)." Ook uw **plattelandsafkomst** roept u vaak in wanneer u niet over de nodige kennis blijkt te beschikken. Zo stelt u meermaals dat u zaken over Afgoye-stad niet moet weten omdat u er niet gewoond heeft en een profiel van plattelandsvrouw heeft; u stelt dat u niets moet weten over politiek omdat u op en af gaat tussen uw dorp Abdo Dibile en Afgoye-stad (CGVS p. 8), omdat u niet van de stad bent (CGVS p. 9) of maar van de velden (CGVS p. 12) of omdat u een plattelandsbewoner bent (CGVS pp. 17-18). Bovendien merkt het CGVS op dat u in het begin van het gehoor de tolk probeert in vraag te stellen door te vragen of deze wel Somalisch kan praten (CGVS p. 2) en zich af te vragen of deze u wel begrijpt wanneer u erg simpele woorden gebruikt zoals landbouw (CGVS p. 5) terwijl u zelf bevestigt dat u de tolk begrijpt, zo wel in het begin als op het einde van het gehoor (CGVS p. 3, p. 26). U wordt er dan ook gewezen dat u op een pientere manier antwoordt en bepaalde zaken wel kan reproduceren maar dat het net de band is met uw directe omgeving die u niet kan aantonen, waarop u, alweer ontwijkend stelt "Ik weet wat ik weet, meer dan dat ook niet" (CGVS p. 21). Wanneer u er opnieuw op gewezen wordt dat u slim genoeg bent om steeds excuses te verzinnen voor uw gebrekkige kennis en dat dit aantoonst dat u wel degelijk goed bij de les bent, maar weigert om mee te werken, hoewel dit uw plicht is, stelt u "Ja dan is dat zo, ik kan niet gaan liegen over dingen die niet waar zijn, ik kan niet zeggen dat ik naar een plaats ben geweest waar ik niet was, ik spreek volledig de waarheid"(CGVS p. 21). U wordt er nochtans verschillende malen expliciet op attent gemaakt dat uw herkomst niet geloofd wordt en u krijgt de kans om de waarheid te spreken, iets waar u dus doelbewust aan verzaakt (CGVS p. 20, p. 22, p. 24). Zo begint u op een bepaald moment, wanneer u uitgenodigd wordt om de waarheid te vertellen, gewoon dorpen op te sommen (CGVS p. 20). **Ook hieruit blijkt dat het u te doen is om een bepaalde, beperkte, kennis ten toon te spreiden om op een frauduleuze manier een herkomst uit Abdo Dibile – Zuid-Somalië te claimen.**

Het medisch certificaat in van dokter Denef (dd. 21 maart 2017) van het Centre hospitalier universitaire de Liège - service de gynécologie-obstétrique werd door u ingediend om aan te tonen dat u op 21 maart 2017 een operatie (hysteroscopie) onderging en dat u zich goed voelt (CGVS p. 4 en zie medisch attest), hetgeen hier niet wordt betwist. Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Afgoye gelegen in de regio Lower-Shabelle. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is.

Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Abdo-Dibile, Afgoye heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 29 mei 2017 in een enig middel een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Waar verweerder verzoekster onvoldoende kennis aangaande Afgoye, dat 8 kilometer ten opzichte van haar dorp ligt, verwijt, betoogt verzoekster dat verweerder zich hierbij voornamelijk focust op haar politieke kennis.

Verzoekster herneemt dat zij 65 jaar is, ongeletterd en haar hele leven op velden gewerkt heeft, hetgeen de waarheid is en zeker geen excuus voor haar onwetendheid. Het verzoekschrift voert aan dat verweerder dient rekening te houden met dit profiel. Verzoekster stelt nog dat zij meermaals heeft *“aangegeven dat zij van politieke leiders, krijgsheren, wie wanneer aan de macht was geen correct beeld heeft, simpelweg omdat zij hier in haar dagelijks leven niet in betrokken was en precieze data niet zo belangrijk worden geacht in haar cultuur.”*

Verzoekster benadrukt wel te hebben verteld over de zaken die in het dagelijks leven van belang zijn voor haar. *“Zo heeft zij bijvoorbeeld tijdens het gehoor verteld dat zij op velden werkte en dat de oogst verkocht werd op de markt in Afgoye. Wanneer haar gevraagd werd waar de markt gelegen is en hoe zij er geraakte kon zij hier moeiteloos op antwoorden. P. 6,7 en 23 CGVS”*. Verzoekster herhaalt dat zij heeft aangegeven dat er in Afgoye lange tijd vluchtelingen gewoond hebben en dat zij heeft verteld over droogtes, over de inwoners en clans in haar regio. Verzoekster verduidelijkt dat zij zich altijd bezighield op de velden en het laatste jaar voor haar vertrek een theehuisje had, waardoor zij voor het overige niet betrokken was bij het politieke leven in haar regio.

Het verzoekschrift haalt aan dat verzoekster op de hoogte was van gevechten en van de aanwezigheid van Al Shabaab en de Islamitische rechtbanken. Zij geeft aan dat het bijzonder moeilijk is om zich te herinneren wat er wanneer plaatsvond en wie de leider was van een bepaalde groepering.

Verzoekster acht de vragen bijzonder eenzijdig. Ook haalt zij aan dat er tijdens het gehoor helemaal niet ingegaan wordt op de omgeving waar zij is opgegroeid. Zo wordt verzoekster niet gevraagd *“om haar eigen dorp te beschrijven, om omliggende dorpen aan te geven, om te vertellen over waterputten, enz. Verzoekende partij heeft decennialang in Abdo - Dibile gewoond en heeft hier een uitgebreide kennis over”*.

Het verzoekschrift haalt nog aan dat het verifiëren van iemands Somalische nationaliteit een uitgebreide en doorgedreven herkomstcheck vereist. *“Hierbij mogen de vragen geenszins eenzijdig zijn. Evenmin kan van de asielzoeker een encyclopedische kennis worden verwacht van zijn omgeving. Dit is echter juist hetgeen dat verwerende partij gedaan heeft in de thans bestreden beslissing. Verwerende partij heeft alle relativiseringsvermogen, alsook de kennis van verzoekende partij volledig aan de kant geschoven.”*

Volgens verzoekster heeft verwerende partij zich enkel gefocust op de vragen waarop verzoekster niet kon antwoorden en legt het grootste deel van het gehoor - en de vragen waarop verzoekster moeiteloos kon antwoorden - naast zich neer.

Zij voert een schending aan van het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiele motiveringsplicht.

Verzoekster meent dat zij *“wel degelijk een geloofwaardig asielrelaas en een uitgebreide kennis van haar leefomgeving en afkomst”* heeft. Zij klaagt aan dat de commissaris-generaal *“absoluut niet (motiveert) omtrent het asielrelaas van verzoekende partij”*.

Verzoekster vraagt de bestreden beslissing te hervormen en haar als vluchteling te erkennen, haar minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In uiterst subsidiaire orde vraagt verzoekster de bestreden beslissing te vernietigen.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de

devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Voor zover een kandidaat-vluchteling bij de behandeling van zijn asielaanvraag bij de asieladministraties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet haar voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit haar verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoekster voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Er wordt niet verwacht dat verzoekster alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van de verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met de plaats waar zij jarenlang gewoond heeft, en de problemen aannemelijk maken waarom hij gevlucht is.

2.4. Aangezien verzoekster verklaart op 1 januari 1951 geboren te zijn in Mara Cadde, district Afgoye, provincie Lower Shabelle, Somalië, maar de laatste 20 jaar in Abdo-Dibile, district Afgoye, provincie Lower Shabelle, Somalië, te hebben gewoond tot haar vlucht in april 2016, kan van verzoekster de kennis verwacht worden waaruit kan blijken dat zij opgegroeid is en haar hele leven in het district Afgoye in de provincie Lower Shabelle in Somalië heeft geleefd, waarvan de laatste 20 jaar in het dorp Abdo-Dibile. Ook al wordt niet verwacht dat verzoekster over alle geografische, maatschappelijke en socio-politieke aspecten van Somalië een gedetailleerde kennis beschikt, dan kan verwacht worden dat een vrouw van haar leeftijd die ook voor de oorlog in deze regio woonde, uitgebreid over haar persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving kan vertellen. Uit het administratief dossier kan blijken dat verzoekster ruim de mogelijkheid werd geboden haar herkomst toe te lichten. Er werden zowel gerichte als open vragen gesteld die verzoekster kon toelaten haar bekendheid aan te tonen met haar streek van herkomst en met haar sociale en maatschappelijke omgeving. Verzoeksters maatschappelijke en socio-politieke kennis is echter ernstig ontoereikend.

2.5. Verzoekster legt vage, ontwijkende en deels foutieve verklaringen af over de aanwezigheid van lokale machthebbers en strijdkrachten in haar regio. Gevraagd of er krijgsheren in verzoeksters regio geweest zijn, antwoordde verzoekster slechts ontwijkend, *"Ik weet niets van de regio, ik ben alleen bezig met velden"* (CGVS-verslag, p. 12).

Verder weet verzoekster niet uit welke groepering Al Shabaab ontsproten is (CGVS-verslag, p. 17). Over de Islamitische Rechtbanken stelde verzoekster, *"Kennen we niet, komen uit platteland"* (CGVS-verslag, p. 18). Door de *"protection officer"* erop gewezen dat Al Shabaab uit de Islamitische Rechtbanken voortkomt, gaf verzoekster aan, *"Die rechtbanken werden die niet geleid door Roobow, die, die vervloekte man, wie is dat weer"* (CGVS-verslag, p. 24). Verzoekster blijkt aldus niet op de hoogte dat Indha-Adde de leider is van de Islamitische Rechtbanken in haar regio (zie informatie in het

administratief dossier), temeer nu zij eerder had verklaard dat Indha-Adde een krijgshoofd "in Mogadishu en zo daar zo" was (CGVS-verslag, p. 18). Gevraagd wie er de macht had in verzoeksters regio na de val van Siad Barré geeft verzoekster vaagweg aan, "Soms was er een man genaamd Irfu, dat hoorde ik" (CGVS-verslag, p. 17). Wanneer aan verzoekster gevraagd wordt wie Irfu is, stelt zij nietszeggend, "Een somalische man, nationaliteit somalisch" (CGVS-verslag, p. 17). Voorts weet verzoekster niet wie er tijdens de droogte van 2011 de macht had in haar regio (CGVS-verslag, p. 10). Ook stelt zij foutief dat de Ethiopische troepen lang geleden in haar regio aanwezig geweest waren om Al Shabaab te bestrijden (CGVS-verslag, p. 18), terwijl zij er van 2006 tot 2009 waren om de Islamitische Rechtbanken te bevechten (zie informatie in het administratief dossier). Gevraagd of er ooit buitenlandse troepen in haar regio zijn geweest, antwoordde verzoekster, "Nee alleen al shabab" (CGVS-verslag, p. 17), om even later te stellen, "Zou mogelijk zijn, misschien, ik woonde niet in Afgoye, ik ging heen en terug" (CGVS-verslag, p. 21). Dat verzoekster niet in Afgoye woonde kan haar wisselende en uiterst vage verklaringen hieromtrent niet verschonen, nu zij sinds twee jaar een theehuis had in Afgoye waar zij militairen als vaste en goed gekende klanten had (CGVS-verslag, p. 15, 21). Bovendien ging verzoekster, nog voordat zij haar theehuis had, materialen en hout verkopen in Afgoye (CGVS-verslag, p. 22). Verzoekster zou aldus redelijkerwijs op de hoogte moeten zijn van de aanwezigheid van buitenlandse troepen, zijnde AMISOM (zie informatie in het administratief dossier), in Afgoye. Gevraagd of het leger ooit in verzoeksters beweerde dorp van herkomst geweest is, antwoordde verzoekster slechts vaag, "Ja, ze komen wel eens, zij komen, dan komen de andere, ze beschieten elkaar, wij zijn in het midden, wij zitten midden in hen, die groep wilt al shabab uitroeien en andere groep wil wraak op hen" (CGVS-verslag, p. 13).

Ook uit verzoeksters algemene beschrijving van gevechten die zich zouden hebben voorgedaan in haar beweerde dorp van herkomst, "Ja, veel problemen, je hoort verdwaalde kogels, het kan zijn dat jij of je vee er door getroffen wordt, alles kan mogelijk zijn" (CGVS-verslag, p. 13), kan verzoeksters persoonlijke band met Abdo Dibile niet worden afgeleid. Voorts is het niet aannemelijk dat verzoekster zich de moord op Ali Addow, de burgemeester van Afgoye, in 2015 (zie informatie in het administratief dossier) niet kan herinneren (CGVS-verslag, p. 20), nu verzoekster hierover redelijkerwijs zou gehoord hebben, gezien zij in die periode beweerdelijk een theehuis in Afgoye uitbaatte.

2.6. In het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verzoekster 65 jaar is, ongeletterd en haar hele leven op velden gewerkt heeft en daarom een beperkte politieke kennis heeft. Verzoeksters leeftijd kan geen verschoning zijn. Integendeel het is net een reden waarom ze meer ervaring kon opdoen, ze behoorde tot de ouderen en dus meer betrokken was bij het sociale gebeuren. Bovendien heeft zij net veel levenservaring opgedaan en heeft ze ervoor moeten zorgen dat ook haar familie deelnam aan talrijke sociale/familiale gebeurtenissen. Verzoeksters ongeschooldheid en ouderdom doen hoe dan ook afbreuk aan het feit dat verzoekster desgevallend met anekdotes of met levendige dagelijkse herinneringen moet kunnen vertellen welke de groeperingen haar eigen dorp en regio onder controle hadden. Dergelijke kennis is om veiligheidsredenen cruciaal, temeer omdat verzoekster in een theehuis werkte en een man en kinderen heeft en dus een duidelijk professioneel en sociaal leven leidde. Verzoeksters bijzonder ondermaatse kennis kan slechts met grotere duidelijkheid aangeven dat ze niet afkomstig is uit Afgoye.

2.7. Bovendien is het opmerkelijk dat verzoekster Kabo Kutukade als leider van Al Shabaab (CGVS-verslag p. 17) van de troepen in haar regio aanduidt, nu uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat deze de Al Shabaab-leider van de noordelijke regio's is, waar verzoeksters district geenszins toe behoort. Hierop gewezen, kon verzoekster slechts stellen, "Ja, dat is waar, maar ik vertelde over algemeen, die is in het noorden, daar of zo, ik zei gewoon grote leiders over het algemeen." (CGVS-verslag, p. 24). Verder stelt verzoekster dat een leider van een leider van Afgoye vermoord is in de stad en één in het dorp Bulalow, doch weet niet wanneer dit gebeurde, noch wat hun namen waren (CGVS-verslag, p. 19). Verzoeker stelde nog uitdrukkelijk, "Nee (hun namen) kan ik niet onthouden, ik ben niet helemaal in orde, door angst en vrees en zo." (CGVS-verslag, p. 19), wat in contrast staat met de vaststelling dat verzoekster wel in staat was zelf drie namen op te sommen van personen die volgens haar de meest recente districtscommissarissen zijn (CGVS-verslag, p.8, 18). Verzoekster kan aldus wel degelijk namen onthouden doch deze zijn duidelijk ingestudeerd.

2.8. Wanneer verzoekster gevraagd werd of het soms te gevaarlijk is om naar Afgoye af te reizen, kon verzoekster slechts vaag en ondoorleefd antwoorden dat Al Shabaab daar altijd was en er altijd wel iets gebeurde (CGVS-verslag, p. 9). Uit dergelijke verklaringen kan verzoeksters persoonlijke band met haar beweerde regio van herkomst bezwaarlijk blijken. Nogmaals gevraagd naar momenten waarop het echt onmogelijk was om van Abdo Dibile naar Afgoye te reizen, antwoordde verzoekster, "Dat zou mogelijk zijn, in sommige gevallen, ook tijdens de gevechten van Siad Barre als de militairen er waren, de ene

passeert de andere weer. Het is een publieke weg." (CGVS-verslag, p. 9). Indien verzoekster werkelijk afkomstig is uit de door haar voorgehouden regio, kan redelijkerwijs verwacht worden dat zij recentere voorbeelden kan aanhalen, nu uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat het regime van Siad Barré in het begin van de jaren '90 gevallen is.

2.9. Ook aangaande de aanwezigheid van en problemen aan het checkpoint in Abdo Dibile geeft verzoekster slechts vage en ontwijkende antwoorden als *"Je hebt checkpoints, die zijn verderop ik betaalde wel belasting, maar nu is er niets, checkpoints zijn weggehaald"* en *"Mensen worden wel vermoord door een verdwaalde kogel dat kan"* (CGVS-verslag, p. 12, 19). Uit het administratief dossier blijkt echter dat er zich op 2 januari 2015 en 16 augustus 2015 schietpartijen aan dit checkpoint hebben plaatsgevonden. Van verzoekster kan redelijkerwijs verwacht worden dat zij correcte en gedetailleerde verklaringen aangaande (de incidenten aan) dit checkpoint kan afleggen. Dat verzoekster hier niet van op de hoogte is, noch een aannemelijke verklaring kan geven voor haar onwetendheid (CGVS-verslag, p. 20), kan slechts haar aanwezigheid in Abdo Dibile en Afgoye ontkennen.

2.10. Verzoekster blijkt verder onvoldoende kennis te hebben over clanconflicten in haar regio. Zo stelde verzoekster dat de clans vredevol samenleven in Afgoye en enkel problemen ondervinden met Al Shabaab (CGVS-verslag, p. 19). Erop gewezen dat de clans Biyomaal en Habr Gedir sinds 2013 vaak in conflict komen en dat de Hawiye-clans onderling vechten in de periode dat verzoekster vaak in Afgoye kwam (zie informatie in het administratief dossier), stelde verzoekster opeens, *"Dat bestaat wel, niet zo lang geleden waren er gevechten tussen Biyomaal en Habr gedir"* (CGVS-verslag, p. 20). Het is echter duidelijk dat verzoekster de *protection officer* gewoon herhaalt, wat verzoekster vergeefs tracht te verschonen door te stellen *"Ik ben een jaar hier inmiddels"* (CGVS-verslag, p. 20).

2.11. Verzoekster is evenmin in staat duidelijke verklaringen af te leggen over de humanitaire gebeurtenissen in haar beweerde regio van herkomst. Zo stelt verzoekster vaagweg dat de rivier een tijdje terug was overstroomd, zonder dat zij dit in de tijd kon situeren en stelde dienaangaande louter *"Is gewoon periode dat hij overvol is"* (CGVS-verslag, p. 23). Gewezen op de overstromingen van 2013, 2014 en 2015 in het Afgoye district, kaatste verzoekster de vraag *"Wateroverlast? Of rivier die overstroomt"* terug (CGVS-verslag, p. 24). Er door de *"protection officer"* erop attent gemaakt dat het aan verzoekster is om dit uit te leggen, antwoordde verzoekster *"Niet gezien, niet herinnerd"* (CGVS-verslag, p. 24). Het is echter redelijk is aan te nemen dat verzoekster op de hoogte zou zijn van deze recente overstromingen, minstens hierover zou gehoord hebben, temeer nu deze overstromingen eveneens akkerland verwoest hadden en tot de ontheemding van honderden families leidden. Verzoekster kon evenmin aangeven of er ngo's of internationale hulporganisaties in Afgoye aanwezig waren (CGVS-verslag, p. 9).

2.12. In het verzoekschrift wordt benadrukt dat verzoekster wel heeft verteld over haar oogst, de (route naar de) markt in Afgoye, de inwoners, vluchtelingen en clans in haar regio, de droogtes, de gevechten en de aanwezigheid van Al Shabaab en de Islamitische Rechtbanken. Wat betreft verzoeksters beperkte kennis dient te worden vastgesteld dat deze dermate vaag en algemeen om haar voorgehouden herkomst uit en directe band met Abdo Dibile aannemelijk te maken. Bovendien dient te worden herhaald dat verzoeksters kennis over de gevechten, clanconflicten en de aanwezigheid van Al Shabaab en de Islamitische Rechtbanken zwaar ontoereikend is, wat lijnrecht staat tegenover de blote bewering in het verzoekschrift dat verzoekster hierover een uitgebreide kennis heeft.

Waar het verzoekschrift nog aanvoert dat verweerder zich enkel gefocust heeft op de vragen waarop verzoekster niet kon antwoorden en het grootste deel van het gehoor - en de vragen waarop verzoekster moeiteloos kon antwoorden - naast zich neerlegt, dient worden opgemerkt dat de elementen of gegevens in het voordeel van de asielzoekster niet noodzakelijk in de beslissing moeten worden opgenomen (RvS 19 december 2007, nr. 178.032). Zoals hoger gesteld, wel kan worden waargenomen dat verzoekster enige inspanning deed om feiten in te studeren. De waarachtigheid van een herkomst kan echter niet afgeleid worden uit het *"aantal juiste antwoorden"* maar uit het geheel van de verklaringen van verzoekende partij.

2.13. Uit het voorgaande kan aldus duidelijk blijken dat verzoeksters kennis ernstig ontoereikend is om een bekendheid met Abdo Dibile, in het district Afgoye, provincie Lower Shabelle, Somalië, aan te tonen. Dat de door haar aangehaalde problemen die zich zouden hebben afgespeeld in Abdo Dibile heeft dan ook geen grond.

2.14. Het door verzoekster bij het CGVS neergelegde medisch attest stelt louter verzoeksters medische toestand vast, wat hier niet wordt betwist. Bovenstaande vaststellingen worden hier bijgevolg niet door gewijzigd.

2.15. Verzoekster beperkt zich tot het herhalen van het asielrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen.

2.16. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.17. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.18. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad slechts vaststellen dat verzoekster niet aantoot noch aannemelijk maakt dat zij afkomstig is uit Abdo Dibile, district Afgoye, provincie Lower Shabelle, Somalië. Het is aan verzoekster om eenduidig te verklaren waar zij vandaan komt en waar zij verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen

2.19. Gelet op het feit dat verzoekster de door haar beweerde herkomst uit Somalië niet aantoot, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië.

2.20. Immers voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of zij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde, nationaliteit niet volstaan. Het is in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de asielprocedure haar ware identiteit, nationaliteit en land van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad immers niet toe om over de verblijfplaats van verzoekster voor haar komst naar België te speculeren, noch of zij afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is in de zin van artikel 48/5 § 3, te meer gezien verzoekster op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal en dus veelvuldig de kans heeft gekregen zich toe te lichten. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in haar werkelijke land van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.21. Er wordt geen gegronnd middel aangevoerd.

2.22. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.23. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig oktober tweeduizend zeventien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK